

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر برخی از عوامل مدیریتی بر میزان تولید چوب صنوبر در استان آذربایجان غربی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست به همراه پنجمین همایش ملی جنگل ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجید پاتو - استادیار پژوهش، بخش تحقیقات جنگل ها و مراتع، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران

بختیار خضریان - دانشجوی دکتری علوم زیستی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خالد خضری - دانشجوی دکتری علوم زیستی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه زراعت درختان تند رشد مانند صنوبر یکی از راهبردهای برنامه های چهارم و پنجم و ششم توسعه کشور برای تامین نیاز چوبی و کاهش فشار بر منابع جنگلی است. این مطالعه با هدف افزایش باردهی سطوح زیر کشت، به تهیه استانداردهای بهینه کاشت و داشت درخت تبریزی (P.nigra) در استان آذربایجان غربی پرداخته است. داده های زیستی به کمک آماربرداری در ۳۰ مزرعه در شهرستانهای استان جمع آوری شد. داده های قطر به روش صد در صد و داده های ارتفاعی به روش سیستماتیک جمع آوری شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار ۲۶ spss برای صنوبرکاری در استان آذربایجان غربی نشان می دهد که با افزایش تراکم (تعداد در هکتار) حجم افزایش ولی قطر متوسط سطح مقطع توده کاهش می یابد به دیگر سخن، فاصله کشت با حجم رابطه معکوس و با قطر رابطه مستقیم دارد. نتایج حاصل از مطالعه نشان داد که فاصله کشت و سن بهره برداری بهینه به ترتیب ۵/۲*۵ و ۱۲ سال می باشد در حالی که فاصله کاشت استاندارد منطقه ۱۳*۱ و سن برداشت ۸ سال است. بیشترین حجم (۵۵۰ متر مکعب در هکتار) و کمترین حجم (۵۰۵ متر مکعب در هکتار) در شرایط یکسان حاصلخیزی و سن مساوی بترتیب مربوط به فاصله ۵.۱*۴ و ۵.۲*۵.۲ است.

کلمات کلیدی:

صنوبر، فاصله کاشت، سن بهینه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956893>

